

MEMORANDUM

Van: DES *Ouf*

Datum: 21 januari 1970

Aan: ~~T via DGES en S~~

no. 68

SPOED

Onderwerp: Plan Barre

T.b.v. Coördinatiecommissie van heden

Gisteren heeft interdepartementaal overleg plaatsgevonden over het plan-Barre ter voorbereiding van het gesprek in de Coördinatiecommissie van heden. Vertegenwoordigd waren BZ, SZ, (incl. BEB), Fin. SoZa, L en V en de Nederlandsche Bank.

De stand van zaken met het plan-Barre is, dat over drie onderdelen (de korte termijn steun, de middellange termijn doelstellingen en de procedure voor de consultaties), op het deskundigen-niveau in Brussel globaal overeenstemming is bereikt; over het vierde onderdeel, de steunverlening op middellange termijn, heeft het Monetair Comité een interim-rapport aan de Raad uitgebracht; men is hier nog lang niet aan een oplossing toe.

In algemene zin kan worden opgemerkt dat hetgeen tot dusver bereikt is wel van enig nut kan zijn, doch dat nergens voortgang van principiële betekenis op het gebied van een sterke beleidscoördinatie is geboekt. De vraag die gisteren dan ook ter sprake kwam en nu aan de Coördinatie-Commissie wordt voorgelegd is de volgende: zou de Raad moeten besluiten, ~~dat~~ gezien de geringe voortgang en de te ondernemen studie over een economische en monetaire Unie, dat de voorgestelde oplossingen verder dienen te worden uitgewerkt in het perspectief van een dergelijke Unie, of kunnen de bereikte oplossingen worden geaccepteerd als een eerste begin, dat later kan worden uitgewerkt en verbeterd in het kader van het streven naar een economische en monetaire Unie? Financiën leek aan de eerste mogelijkheid te denken (waarbij echter vooral een negatieve instelling een rol speelt); de overige departementen zullen waarschijnlijk met de tweede mogelijkheid kunnen instemmen.

Korte termijn steun.

Ingevolge het verzoek van de Raad van juli jl. heeft het Comité van Bankgouverneurs hier over een regeling ontworpen, die ter informatie aan de Raad is gezonden. De gouverneurs achten kennelijk de door hen zelf te verlenen kredieten een zaak waarover de Raad zich niet heeft uit te spreken. Onder erkenning van de zelfstandige positie der Centrale Banken, lijkt dit toch een niet geheel juiste gedachtengang. In genoemde Raad hebben de Nederlandse en Italiaanse delegaties zich uitdrukkelijk hun standpunt over het voor te stellen systeem voorbehouden totdat de regels betreffende het systeem bekend zouden zijn. Deze reserves zullen dus ten minste moeten worden opgeheven, gesteld dat men hiertoe bereid is (hetgeen voor wat betreft Financiën waarschijnlijk wel het geval zal zijn). Aangezien het voorts een van de onderdelen van het plan-Barre betreft, zal de Raad van het voorstel ten minste nota moeten nemen.

MEMORANDUM

Van:

Datum:

Aan:

- 2 -

Onderwerp:

De Gouverneurs stellen een regeling voor ten bedrage van dollar 1 à 2 miljard. De invoering van de regeling stellen zij afhankelijk van de goedkeuring van de middellang-termijn doelstellingen en van de predabele consultaties. Bovendien houden zij zich het recht voor geen credieten te verlenen indien de aanvrager zich niet aan de gemeenschappelijke korte- en middellange termijn politiek heeft gehouden. Dit laatste voorbehoud doet afbreuk aan de automatisiteit die althans in principe aan de eerste 1 miljard is toegekend. E.Z. betoogde gisteren dat niet de Gouverneurs, doch de betrokken comité's dienen te bepalen of eventueel van een afwijking van de gemeenschappelijk overeengekomen politiek sprake is. De banken willen echter de uiteindelijke beslissing over credietverlening zelf in handen houden.

Middellange termijn steun.

Ondanks de in het monetair Comité bereikte overeenstemming over een interim-rapport, bestaan hierover nog grote moeilijkheden. Financiën zou het voldoende vinden als de Raad van 26 dezer zou volstaan opdracht aan het Monetair Comité te geven zijn werkzaamheden terzake voort te zetten. Indien er echter een materiële discussie zou ontstaan, zouden ook de Nederlandse desiderata naar voren moeten worden gebracht. Financiën acht twee principes essentieel : de additionaliteit en de liquiditeit. Het eerste principe houdt in dat terwille van de liquiditeit van het systeem (met name in het geval dat de credietverstrekende landen zelf in moeilijkheden komen) geen blokkeringen mag plaats vinden van IMF-rechten. Aangezien er geen andere mogelijkheden zijn gevonden om de liquiditeit te verzekeren zijn beide principes, zoals ook Financiën erkent, onderling tegenstrijdig. Een oplossing is dus nog niet in zicht, tenzij ondanks alle bezwaren en ondanks het feit dat de middellange termijn steun geen enkele reële betekenis kan worden toegekend, toch met een systeem van bescheiden omvang wordt ingestemd op politieke gronden. Als zodanig kan worden genoemd de beslissing van de topconferentie en de wenselijkheid reeds nu een bescheiden stap te doen (die bovendien wel eens een stimulans zou kunnen vormen voor sterkere beleidscoördinatie). Daartegenover wordt door Financiën gesteld dat Frankrijk hier de vragende partij is hetgeen op zich zelf reeds reden voor wantrouwen zou moeten zijn.

- 3 -

MEMORANDUM

Van:

Datum:

Aan:

- 3 -

Onderwerp:

Middellange termijn doelstellingen

Hierover handelt een nota van E.Z., die echter niet meer aan de leden van de Coördinatie Commissie kon worden rondgezonden.

Het rapport terzake van de Commissie aan de Raad vraagt om het akkoord van de Raad met het principe van gemeenschappelijke cijfermatige middellange termijn doelstellingen; voorts om aanvaarding van de gegeven cijfermatige doelstellingen bij wijze van eerste benadering, en om de Commissie op te dragen om te samen met het middellange termijn Comité voor 1 juli definitieve doelstellingen op te stellen. E.Z. acht de laatste vraag prematuur, terwijl ook over de tweede vraag enige aarzelingen bestaan omdat de voorgestelde cijfers nog wel een grondige bestudering lijken te behoeven. Het rapport van de Commissie maakt een weinig sterke indruk. Weinig is uit de verf gekomen hoe het accepteren van cijfermatige richtlijnen tot een effectieve coördinatie van de economische politiek kan bijdragen. Dit manco wordt nog versterkt doordat onduidelijk is gebleven in hoeverre de Commissie de door haar genoemde cijfers als schattingen van een waarschijnlijke ontwikkeling ziet, dan wel als streefcijfers waaraan de Lid-Staten zich zullen hebben te houden.

Procedure der prealabele consulstaties

SoZa is bezorgd dat zij onvoldoende in de voorgestelde consultaties betrokken zullen worden. Zij baseren hun zorg op het feit dat wel in art. 2 van de betrokken regeling (welk artikel het geval betreft dat de consultatie de competentie van meer dan een comité raakt) ~~was~~ melding wordt gemaakt van de aanwezigheid van speciaal op grond van hun deskundigheid aangewezen ambtenaren, doch niet in het algemene artikel 1. De tegenwerping dat een soortgelijke bepaling in artikel 1 niet nodig is omdat elk land de samenstelling van zijn eigen delegatie kan bepalen, maakt op SoZa geen indruk.

Een algemeen punt waarover de Coördinatie Commissie zal moeten spreken is, dat volgens het voorstel de leden van de comité's, waarin de consultaties zullen plaats vinden, niet als deskundigen, doch als vertegenwoordigers van de Lid-Staten zullen optreden. Hierdoor ontstaat een vermenging van functies. Met het oog hierop ware het wellicht wenselijk geweest voor de consultaties een apart orgaan op te richten, doch in het raadsbesluit van juli jl. zijn reeds de betrokken comité's genoemd.

Tenslotte is er nog de kwestie van art. 4, dat de consultaties in geval van een beroep op de korte termijn steun regelt. In het Monetair Comité is gesteld dat dit artikel niet thuis hoort in een regeling voor de prealabele consultaties. Financiën moet zich nog uitspreken of men dit bezwaar handhaaft.